

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5585/2020
03.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца Јавног предузећа Електропривреда Србије Београд, Огранак ХЕ Ђердап Кладово, против тужених АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Миша Барац, адвокат из ..., ради повраћаја зајма, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 172/20 од 26.08.2020. године, у седници одржаној 03.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 172/20 од 26.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 172/20 од 26.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 293/20 од 18.06.2020. године ставом првим изреке, обавезан је тужени АА из ..., да тужиоцу исплати по основу зајма износ од 62.500,00 динара, са обрачунатом законском каматом на наведени износ почев од 13.02.2017. године, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена ББ из ..., да тужиоцу исплати по основу зајма износ од 62.500,00 динара, са обрачунатом законском затезном каматом на наведени новчани износ почев од дана 17.06.2015. године, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 21.100,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 172/20 од 26.08.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију су благовремено изјавили тужени због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе и потребе новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата тужиоцу на име зајма, који су тужени примили, уз обавезу да неотплаћени део зајма врате у случају престанка радног односа. О овом праву тужиоца као и висини тражене исплате судови су одлучили у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). У конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, а такође нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 25.05.2018. године, а вредност предмета спора назначена у уводу првостепене пресуде је 125.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужених недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић